

RANA KOMMUNE

Det kongelige justis- og beredskapsdepartement
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Mo i Rana, 17.02.2014

Saksnr.-dok.nr.
2014/12-3

Arkivkode
M70

Avd/Saksb
BRANN/FTH

Deres ref.

OVERSENDELSESBRE V – HØRINGSUTTALELSE BRANNSTUDIEN

Vedlagt følger administrativt avgitt høringsuttalelse fra Rana kommune.

Med hilsen
Brann- og redningstjenesten

Frode Thomassen
Brannsjef
Tlf.: 75145820

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Adresse:

Rådhusplassen 2

Pb 173, 8601 Mo i Rana

Telefon: + 47 75 14 50 00

Telefax: + 47 75 14 50 01

Internett: www.rana.kommune.no

E-post: postmottak@rana.kommune.no

Org.nr: 872 418 032

Bankgiro: 4516.23.78264

Svar på høring - Rapport fra Arbeidsgruppe som har vurdert brann- og redningsvesenets organisering og ressursbruk (Brannstudien)

Det kongelige Justis- og Beredskapsdepartementet ber om at kommunene tar stilling til anbefalingene i Brannstudien med høringsfrist den 17. februar 2014.

Arbeidsgruppen har kommet frem til at dagens brann- og redningsvesen ikke er store nok til å greie å ivareta kriteriene, og at det er behov for større organisasjoner.

3 modeller er vurdert:

- Modell 1 – Fylkesgrenser
- Modell 2 – Dekker minst 100.000 innbyggere
- Modell 3 – Dekker minst 20.000 innbyggere

Høringens hovedanbefaling er å organisere brann- og redningsvesenene etter fylkesgrensene (Modell 1).

Brannstudien gir en grundig gjennomgang av dagens dimensjonering, oppgaver, utfordringer, styrker og svakheter samt sentrale utviklingstrekk som skal løses av kommunene innenfor Brann- og eksplosjonsvernlovens grenser. Oppgavene skal fortsatt være et kommunalt ansvar. Studien konkluderer ikke med at det er et entydig bilde av Brann- og redningstjenesten sin kvalitet, kompetanse og innsatskraft ut ifra størrelse. På mange områder fungerer det bra i mindre brannvesen og andre steder. Dette stemmer godt med vår erfaring med denne tjenesten, der vi ser at det finnes små brannvesen som fungerer godt samtidig som det er mange som har behov for utvikling i hele eller deler av sitt ansvarsområde. Særlig når det gjelder kvalitet, kapasitet, samarbeid, forebyggende arbeid og opplæring ser vi at behovene tydeliggjøres.

Vi registrerer stor tillit i befolkningen, lav innsatstid og tilstedeværelse sikrer lokal trygghet og tilstedeværelse for befolkningen. Vi ser for oss store utfordringer når vi betrakter Nordland fylke som en brannvernregion som vil omfatte 44 eierkommuner. Ledelse av brann- og redningstjeneste med de fullmakter man har under innsats på brann og andre ulykker (skadestedsledelse) blir utfordrende og vanskelig med de store avstandene som spesielt er i Nord Norge. Vi ser at alle de tre store brannene den siste tiden (Lærdal, Flatanger og Frøya) viser at nærhet og lokalkunnskap kan ha vært avgjørende for at ingen liv har gått tapt og det meste av uerstattelig kulturhistorisk verdi ble berget.

Vi er enige med brannstudien i at brannregioner bør ha en viss størrelse for å ha nødvendig kapasitet og kompetanse til å opprettholde god kvalitet i innsatser, øvelser og at det å drive deltidsutdanning i eget korps også er viktige erfaringer som bidrar til kvalitetsforbedring. Vi støtter derfor opp om at ledelse bør være en heltidsjobb, både knyttet til brannsjef, leder forebyggende og leder beredskap. Ev. at kombinerte stillinger på beredskap- og forebyggende avdeling totalt gir 100 % -stillinger i brannvesenet.

Fylkesgrensene vil gi store områder og vi tror modell 3 bedre vil ivareta lokalkunnskap, tilstedeværelse, samt hensynet til kommunenes påvirkning på brann- og redningstjenesten, bedre enn de andre modellene. Arealene blir ikke så store og avstanden mellom ledelse og ansatte samt avstanden til publikum blir ikke for stor. Modell 1 gir de største og mest drastiske endringene ift.

dagens organisering, som vi på mange områder ser fungerer bra i dag! Vi vil anbefale en mindre endring (Modell 3) i første omgang og eventuelt en ytterligere endring etter hvert hvis dette ikke blir bra nok.

Brannstudien og andre studier fokuserer mye på dette med robuste enheter for å kunne takle de virkelig store hendelsene. Vår opplevelse, i nord, er at disse store hendelsene ikke er mange og at sannsynligheten for at de skal «opptre» her, er lavere enn andre steder i landet. Hendelser som har oppstått har blitt løst på «beste måte» og publikums forventninger, sett sammen med hva som er realistisk at brann- og redningsvesenet kan utføre, er av stor betydning for den enkeltes trygghetsfølelse. Brannvernloven stiller krav om plikt til samarbeid med andre kommuner for å fylle sine oppgaver. Dette sikrer og øker den totale beredskapen, samtidig som vi støtter forslaget om å samle helt spesielle kapasiteter innen brann- og redningstjenesten i nasjonale enheter. Dette vil øke beredskapen på de store hendelsene og samtidig være kostnadseffektivt. På enkelte punkter ser vi at Brannstudien bekrefter og utdypet våre erfaringer med et utvidet samarbeid om Brann- og redningstjenesten. Slik vi ser det må den viktigste ambisjonen være å oppnå sterkere samarbeid og samvirke med aktørene som leverer beredskapstjenester. Også bedre samarbeid mot kommunene ift. forebyggende arbeid (Kulturminner, reguleringsplaner etc.).

Brann- og redningsvesenet i de fleste kommuner gjør en stor innsats innen brannverninformasjon. Dette mener vi er viktig i samarbeid med andre aktører, med nærkunnskap og med vurderinger av målgrupper i forkant. Vi vet at hovedutfordringen fremover er at 8 av 10 som omkommer i brann, gjør dette i egen bolig. Utviklingen i mange kommuner hvor flere og flere blir boende i egen bolig lengre enn tidligere er et eksempel på hvor vi mener det bør prioriteres informasjon og tiltak i samarbeid med andre. Arbeidsgruppens forslag om å styrke det forebyggende arbeidet og kanskje legge flere slike oppgaver til feiertjenesten, mener vi kan være bra.

Vi tror man får mest effektiv bruk av samlede ressurser når regionene ikke blir for store. Men heltidsledelse må til for at man skal kunne få muligheten til å kunne konsentrere seg om fagområdet og bedre forutsetninger for å utvikle både lederrollen og tjenesteområdet.

Nytt nødnett vil også forenkle kommunikasjonen og samarbeidet i beredskapsarbeidet og mellom etatene for eksempel mot kommunal kriseledelse. Felles for alle modellene er at nødalarmeringssentralene (110-sentralene) skal dekke et større geografisk område og flere innbyggere enn i dag. Arbeidsgruppens forslag om et befolkningsgrunnlag på minst 400.000 mener vi blir for store områder i Nord Norge, slik at dette vil gå utover og på bekostning av lokalkunnskapen.

Samlet sett støtter vi Brannstudien i at mer samarbeid og større organisasjoner for Brann- og redningstjenesten gir styrket forebyggende arbeid, beredskap og håndteringsevne. Men organisasjonene bør ikke bli for store. Vi er en brann- og redningstjeneste på i underkant av 30.000 innbyggere og har også ansvar og samarbeid med en nabokommune. Vi har ingen rekrutteringsproblemer, heller ikke opplæringsproblemer, samarbeider godt med andre, lokal forankring og i tillegg håndterer vi en utvidet og mer sentral rolle i arbeidet med forebyggende- og beredskapsarbeid i kommunen. Ref. Sivilbeskyttelsesloven og kommunens overordnede ROS- og beredskapsplan. Vi har en fleksibel organisasjon som sikrer balanse mellom kostnader og risiko i denne langstrakte landsdelen.

Med hilsen

Frode Thomassen
Brannsjef
Rana kommune